

உ
சிவமயம்.
யாழ்ப்பாணம்
நயினையம்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கும்
நாகம்மாள்
பேரிற்
கீர்த்தனமஞ்சரி.

இஃது
யாழ்ப்பாணம் வடகோவை
பிரம்ஹஞ்சீ. கவிராயர், நா. க. பரமசாமிஐயர் அவர்கள்
அடியெடுத்துத்தர அவர்களது
ஜ்யேஷ்ட புத்திரனும்
வட்டுக்கோட்டை வாசருமாகிய
நா. க. ப. கார்த்திகேயஐயர்
அவர்களாற் பூர்த்திசெய்யப்பெற்று,
ஆக்கியோனின் சகோதரன்
பிரம்ஹஞ்சீ. நா. க. ப. முத்துக்குமாரஐயர் அவர்களால்

யாழ்ப்பாணம்,
நாவலர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
(Copyright Reserved.) விலை சதம் 15.

1931.

உ

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணம்

நயினையம்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கும்

நாகம்மாள்

பேரிற்

கீர்த்தனமஞ்சரி.

—~—

இஃது

யாழ்ப்பாணம் வடகோவை

பிரம்ஹஸ்தீ. கவிராயர், நா. க. பரமசாமிஐயர் அவர்கள்

அடியெடுத்துத்தர

அவர்களது ஜ்யேஷ்ட புத்திரனும்

வட்டுக்கோட்டை வாசருமாகிய

நா. க. ப. கார்த்திகேயஐயர்

அவர்களாற் பூர்த்திசெய்யப்பெற்று,

ஆக்கியோனின் சகோதரன்

பிரம்ஹஸ்தீ. நா. க. ப. முத்துக்குமாரஐயர் அவர்களால்

யாழ்ப்பாணம்,

நாவலர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை சதம் 15.

1931.

111784

பாயிரம்.

அன்பர்களே! இக்கீர்த்தனையை எந்தந்தை பிரம்ஹ
ஸ்ரீ கவிராயர் நா. க. பரமசாமிஐயர் அவர்கள் எழுதத்தோ
டங்கி முடிப்பதன் முன் சிவபதமடைந்து இன்று ஏறக்
குறைய முப்பதுவருடத்திற்கு மேலாகின்றது. சிற்றறிவுடைய
யான்தந்தையின் நோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்யுமவாழற்பட்
டேந்த இக்கீர்த்தனையை ஷோடஸமாகப்பூர்த்தி செய்துமன்றி
எந்தந்தைக் கருளிய இத்தேவியின்மீது ஒருபதிகமுமேழுதி
யுள்ளேன்.

குற்றங்களைந்து சூண்த்தைக் கொள்ளும் ஆன்றோர் இக்
கீர்த்தனையையும் பதிகத்தையும் ஆதரிப்பார்களென்று எம்
பிரானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நா. க. ப.: கார்த்திகேயஐயர்

யாழ்ப்பாணம், நவாலி பண்டிதர்,
திரு. க. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
சோல்லியது.

விருத்தம்.

சீர்பூத்த கருணையொரு வடிவமாகி
சிவம்பூத்த பலதொழிற்கும் கருவாய் நிற்கும்
ஏர்பூத்த நயினைநா கம்மையார் மேல்
இசைபூத்த தமிழ்ப்பதங்க ளரியல்பிற் செய்தான்
பார்பூத்த வ்ளமிகு கோப்பாயில் வாழ்ந்தோன்
பழமறை யந்தணன் பரமசாமி மைந்தன்
கார்பூத்த மணிமிடற்றோற் கன்பு பூத்த
கார்த்தி கேயப்பெயர் கொள் கவிவலோனே.

நயினையம்பதி

நாகபூஷணியம்மை
கீர்த்தன மஞ்சரி.

காப்பு

விநாயகர் துதி.

பூவுலகு புகழ்நயின யமநாக
பூஷணியா மம்பிகையின் பொற்பதத்தின்
மேவுமொரு கீர்த்தனமஞ்சரியை யன்பின்
விளம்பு மென்றன் நாவதனை மிகத்திருத்தித்
தாவகல வைத்திடுவ தைங்கை நால்வாய்
தந்திமுக மூன்றுவிழி கொண்டவாதி
தேவனுமை தருமுகல்வனமரர் போற்றுஞ்
சித்திதரு மைங்கரனார் செய்யதாளே.

நாகபூஷணியம்மை துதி.

மாமருவுஞ் சீர்நயின மேவிவாமும்
மாநாகபூஷணியே மந்ரதேகி
ஏமசபை நடநவிலு மீசர்பாகத்
தீஸ்வரியே கருணைமழையீயுமுகிலே
வாமமுறு மம்பிகையே சிவையேசெய்ய

மறைப்பொருளே யடியரிடர் மாய்க்குந்தாயே
பூமிதருங் காரணியே யுமையே யுன்றன்
பூங்கழலா ரடியிணைகள் புகவெனக்கே.

கீர்த்தனங்கள்.

இராகம் — தோடி

தாளம் — ஆதி

பல்லவி.

பூமிதரு மொருகாரணியே—பூங்கழலிணை யடியருள்.
அநுபல்லவி.

காமர்நயிணையின் ஏமமாநலியுறு
காதலுடையநய சோதிசுருணைகொடு— (பூமிதரு)
சரணங்கள்.

1. ஏமசபேசரி நின்றபுறுவாய்
எழிலுறுநயிணை யம்பதியமர்சாய்
காமுறுநாகநற் பூஷணிநாய்
கண்மெனவருள்பொழி பரைசிவகாமி—(பூமிதரு)
2. எண்ணுஞ்சராசா மீந்தருள்பூரணி
எய்துமறம்பல செய்திடுமாரணி
கண்ணுமுடல்பொருள் காயமுன்காரணி
காச்செனாரகஷி கணபலமாரணி— (பூமிதரு)
3. அநாதரகுகி யம்மாநீயல்லவோ
அடிநிழறந்தெனை யாழ்வதிற்செலவோ

எனதுமனத்துயர் போக்காய்பலவோ
இசையுமறம்பல வென்பாலிலையோ— (பூமிதரு)

4. ஏழையென்மீ துனக் கென்னதான்வர்மமோ
இன்னலடைந்தி— விட்டதுகர்மமோ
வாழுமுலகினின் மிக்கதுதர்மமோ
மன்னுமிடர்பல செய்வததர்மமோ— (பூமிதரு)

5. நம்புமடியர்க் கினியசர்வாணியே
நந்திகாட்டு நயந்தகிர்வாணியே
உம்பர்கள்புகழு முயர்ந்தபவானியே
உற்றுரையஞ்சலென் நஞ்சகவாணியே--(பூமிதரு)

கலித்துறை.

9ந்தத்திருமறையாகுஞ் சிலம்பணிசங்கரனார்
சுந்தைக்கினியபரையே பமரர்தினந்தினமும்
முந்தித்துதிசெயுஞ் சீரார்நயினை முதுகராய்
இந்தப்ரபஞ்சமயல் நீக்கியாளினியென்றினையே. .2

இராகம் — பைரவி

தாளம் — ஆதி

பல்லவி.

இந்தப்ர பஞ்சத்தில் ஏன் என்னயாட்டுறாய்
ஏக னாணருள் நாகபூஷணியே.

அநுபல்லவி.

முந்திப்புனியையுநீ தந்திச்சராசரம்
முற்றையுமமன்னுறப் பெற்றருளன்னையே
சுந்தித்திருந்துனை வந்திப்பவர்க்கருள்
செய்குவைபாவிநா னுய்வழிகாட்டுவாய்— (இந்தப்ர)

சரணங்கள்.

1. வா தமும்பித்தமுங் காசமுங்கூடியே
வந்தவைசந்தித்துத் தந்தனபஹ்யா
காதல்செய்மங்கையர் மேலுறுமையலாற்
கள்ளமனம்நெறி தள்ளியேயோடுது
எதுதான்செய்குவன் யாவுமுன்மாயையே
என்னைமுன்னீன்றரு என்னையேபார்வதி
எழிலுறுநயினையம் பதியமர்கவுரியே
இமையவரடிதொழு பரசிவசத்தியே—(இந்தப்ர)
2. நல்குரவென்னவே சொல்லும்பகைவன்றான்
நாளுமேனைத்தனக் காளெனக்கைக்கொண்டு
செல்வர்கள்வாயிலிற் செல்லெனவோட்டுருன்
செய்யாதபாவங்கள் செய்யென்றுமுட்டுருன்
அல்லும்பகலுநா னன்பொடுனைத்துதித்
தாறியிருக்கவு மன்னேன்விடானினி
அமையுமமைபுமென் னகமகிழ்வறவருள்
அகிலபுவனமு மருள்புரிகவுரியே — (இந்தப்ர)
3. அஞ்சபுலனுமென் நெஞ்சையிழுத்திட
ஆனபொன்பெண்ணொடு மண்ணினிலாசையாய்
வஞ்சங்களவொடு சூதழுக்காறுமே
வைத்துத்திரிந்தனன் நித்தமும்பாவியேன்
தஞ்சம்நீயன்றியே யாருமிங்கில்லையே
தாயெனவெற்கரு ணைகபூரணி
தமியன்மிகுதுய ரடையவிடுவது
தகுதியலவிது தருணமருள்புரி ——— (இந்தப்ர)

கலித்துறை.

கன்னலொடு செந்நெலோங்குங் கழனிசெறிநயினை
[வாமும்
பன்னசப்புணையுந்தாயேபராபரையேபாவியேன
முன்னருறுவியினிங்கி மூதறிவுசொண்டுநினைப்
பன்னிநி தம்போற்றியுய்யம்—பார் பார் பார் பாரென்.

இராசம்—செஞ்சுருட்டி

தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

பார் பார் பார் பாரென்—பழுவியைபோக—சண்
அநுபல்லவி.

நாரார்சீரார்நயினை நாகபூஷணியேகண்— (பார்பார்)
சரணங்கள்

1. என்னிலை நீயறிவா யேன் மிகவும் வர்மம்
அன்னையேநீயாளொணாதோ ஆதரிப்பாயெதர்மம்
(பார்பார்)
2. சிந்தனைகலங்கிவிக்கிச் செருகவிளிபழித்து
அந்தகன்வருதன்முன்னே யம்மாநீகண்விழித்துப்
—(பார்பார்)
3. சுந்தரிசுமாரிசுன்னி சுயம்பிரகாசுருபி
அந்தரிபவானிசத்தி அம்பிகைநீகண் திரும்பிப்—
[பார்பார்]
4. தொண்டனானுன்னடி யண்டிவந்தேனெநம்பிக்
கண்டெனையஞ்சலென்று கையமைப்பாய்விரும்பிப்
[பார்பார்]

5. இச்சகத்தைப்பெற்றளித்து எண்ணும் வரம்நீடுகா
 [டுப்பாய்
 அச்சமற்றேநின்னடியை அண்டிவந்தென் நீயடுப்பாய்
 [(பார்பார்)]

கலித்துறை.

பன்னருமந்திரரூபீ பார்புகழ்நயினைவாழு
 மன்னையேயுமையேயன்ப ரகத்துயரகற்றுஞ்சத்தீ
 நின்னடியரணமன்றி நிலைபெறுந்துணைவேறில்லை
 உன்னையென்றனக்குக்காட்டி யுவந்த ருள்புரிகுவாயே.

இராகம்—மோகனம்
 தாளம்—திரிபுடை
 பல்லவி.

உன்னையெனக்குக் காட்டாமலிருக்கின்ற
 உபாயமேதம்மா.

அநுபல்லவி.

உன்னருமந்திர ரூபப்பிரகாசியே
 நன்னயமாரு நயினையில்வாசியே— (உன்னை)

சரணங்கள்.

1. தத்துவாதிதத் தனிமுதற்காசுதியே
 சம்புவினானந்த தாண்டவசாசுதியே
 நித்தியானந்த நிறைந்தகாமாசுதியே
 நின்னடியேன்முனம்நீவரல்தாசுதியோ— (உன்னை)

2. பத்திரெறிநிலை யற்றவனென்றோ
பாபச்செயனிலை பெற்றவனென்றோ
நித்தமும்பொய்வழி யுற்றவனென்றோ
நீசரைச்சேவிக்கக் கற்றவனென்றோ—(உன்னை)
3. நல்லோரவையினிற் செல்லாதவனென்றோ
நயந்தேயொருமெய்மை செல்லாதவனென்றோ
சொல்லுநடுநிலை நில்லாதவனென்றோ
துணிந்துபவஞ்செயும் பொல்லாதவனென்றோ
—(உன்னை)
4. தந்தைதாய்குருவை யிகழ்ந்தவனென்றோ
தகுதியினீசரைப் புகழ்ந்தவனென்றோ
வந்திடுந்தீயரை மகிழ்ந்தவனென்றோ
வஞ்சப்பரத்தையர்ச் சேர்ந்தவனென்றோ
(—உன்னை)

சந்திரமவுலியண்ண றனதிடப்பாகமேவி
இந்த்மன்னுயிரைநாளு மீன்றருள்புரியுந்தாயே
அந்தரத் தமரர் போற்று மரியநின் னுருவங்காட்டிச்
சுந்தரமாக வந்தாற் சோகம்போம் நானே 5.

இராகம்—சுருட்டி தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

சோகம் போம் நானே—சுகம்பெறுவேனே

அனுபல்லவி

நாகபூஷணித்தாயே—நயந்தருணீயே (சோகம்)

சுரணங்கள்.

1. மனதின்மயலோட்டி மருவுஞானங் கூட்டி
தினமுந் திருநாட்டிச் செறியும்வினை யோட்டி
நினது வடிவுகாட்டி நேராக நீவரில் (சோகம்)

2. இரத்ந முடியிலங்க இந்து முகந்துலங்க
பத்மகரம் விளங்கப் பாதவணி கிலுங்க
பார்த்தென்பவங்கலங்க பரையே நீதான் வரில் (சோகம்)

3. நண்ணுமடியர்நாட நயந்துபுகழ்பாட
எண்ணுவரங்க்கூட இசைவில்பவங்களோடத்
திண்ணம்நாந்தேடத் தேவிநீமுன்வரில் சோகம்.

4. கருணைநகைமேவக் கண்ணினருள் தாவ
பரவு தயவுங்கேவப் பத்தர்மலர் தாவ
பரையே கவுரியே பார்வதியே நீவரில் சோகம்.

அஞ்சல சத்தனாதி யமர்கள் யாருமுய்ய
நஞ்சயி லரனூர்பாக நண்ணிடும்பரையே யம்மா
விஞ்சுதீ வினையினீக்கி விருப்புட னென்னையாளும்
தஞ்சநீயன்றி வேறார் தாரணி மேலுயர் 6.

இராகம்—காபி

தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

தாரணிமேலுயர் சீருறுநயினை
ஆர்வமொடமரும் பார்வதியருளே.

அநுபல்லவி.

பூரணஞான காரணியான
ஆரணிநாக பூஷணியம்மா

தாரணி.

1. மந்திரதேகீ யந்திரயோகீ
சந்ததபோகீ முந்தருள்த்யாகீ தாரணி.

2. என்னதான்சூது அன்னையேன்வாது
உன்னையெப்போது முன்னவிப்போது தாரணி.

3. என்பவம்போக்கு அன்பிணையாக்கு
துன்பிணைநீக்கு இன்பிணைத்தேக்கு தாரணி.

4. நல்வழிகாட்டு கல்வியையூட்டு
தொல்வினைவீட்டு செல்வமேநாட்டு தாரணி.
5. காயமதின்கே யாய்வதன்முன்னே
நேயமொடின்கே நீயருளன்னே தாரணி.
6. சத்தினிபாத முத்திவினேத
உத்தமிபோத மித்துணைநீதா தாரணி.
7. ஓதருமாட்சி மீதுயர்காட்சி
மாதுமீனாட்சி நீதுணைமோக்ஷி தாரணி.

அங்கியிற்குடு போலவநாதி சங்கரன்றன்னேடு
தங்கிவேறின்றி வைகிச்சராசர மெவையுங்காக்கும்
துங்கமாராதி சத்தீதொண்டனே னிடரைநீக்கிப்
பொங்கு பேரருளிணாலே பூதலத்துக்கொருதாயே. 7.

இராகம்—காம்போதி தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

பூதலத்துக் கொருதாயே—உன்றன்
பொற்புமிகு நற்பதுமப் பூவடிநிழ லருள்வாய்

சரணங்கள்.

1. மாதவத்தர் சேர்நயினை
யாதரத்தி னேடுறையும்
வேதமின்னும் தேறரிய
வாதிநாக பூஷணியே
ஏதமிக்க கன்மவலை
மீதினுற்று வாடுமென்னைத்
தீதகற்றி நல்லதிரு
நீதமன்ன வைத்ததற்பின்

பூதலத்து.

2. பெற்றவன்னை தன்னிடத்தி

உற்றகுறை தன்னைமைந்தர்
 சொற்றிடுவ தன்றியவர்
 மற்றெவர்க்குஞ் சொல்லுவரோ
 பற்றினொடு வாழுமுயிர்
 முற்றுமரு ஞற்றவணி
 செற்றமென்ன அம்ம அம்மா
 உற்றதுணை வேறுமுண்டோ பூதலத்து.

3. பாதகங்கள் செய்திடினும்

வேதநெறி மாறிடினும்
 ஆதரவு கொண்டனையர்
 தீதகற்று வார்சுதர்க்கே
 ஏதபவ முற்றிடினும்
 நீதணித்து மிக்கவருள்
 ஈதல்கட னாகுமம்மா
 நாதவிந்து மேலவளே பூதலத்து.

ஏதமிறத்துவா தீதவேக பூரணியேயன்பர்
 காதலித் திட்டவெல்லாங் கருத்துறவுதவுநாரீ
 பேதையேன் குறைகணீக்கிப் பெருகருள்புரியுந் தாயே
 வாதிரு நயினைவாழ்வே வறுமைதீர்த் தருளவெற்கே. 8.

இராகம்—கமாசு

தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வாதிருநயினையின் வளரம்மையே—வறுமைதீரவரந்
 தாதிருவருள்தரு முறையிம்மையே.

அருபல்லவி.

தாதிருவருள்தரு மாதரவொடுநிதம் தா தா தா
 சாருமென்வினைகள் தீரவுன்னிமுனம்

வாதிரு.

சரணங்கள்.

1. ஆதிபரமசிவ சோதியருளதென வுதித்தாய்
உலகளித்தாய் அவை அறியுமாறுமுறை தரும
நீதியறம் வகுத்தாய் வினைசெகுத்தாய்
ஆதரமுறுமனை நீயலதிலையெனக்—கார் ஆர் ஆர் ஆர்
கணுகடுமொருதுணை உனையலதிலையினி வாதிரு.
2. மாயமுடலமிதின் நேயமுடனுறப் படைத்தாய்
புவிவிடுத்தாய் எனை வறுமைநோய்கவலை செறியும்
வீணெனெனக் கெடுத்தாய் துயர்கொடுத்தாய்
காயமுறுபொரு ளாவிபுனதெனைக்—கா கா கா கா
கருதிவரமது தரநினைவொடுமுனம் வாதிரு.
3. ஆறுருவைமுனம் வேறுபிரிவகல வினைத்தாய்
கந்தென்றனைத்தாய் அவற் கசுரசேனைகளை நசியவே
செயப்பணிந்தாய் வினைதணித்தாய்
சாறுதனிவயர் வீறுதரிசனந்—தா தா தா தா
தருதியரனருள் பரைசிவைகவுரியே. வாதிரு.

வன்றிறலயில்வே லேந்தும்மரகத மயிலோன்றன்னை
யன்றருஞ் சரவணத்தினனைத்தெடுத்தருளியன்னான்
குன்றுதொழுடல் செய்தல் குறித்துள மகிழுந்தாயே
உன்றன துருவங்காண வுன்னினேன் வருகுவாயே. 9.

இராகம்—கலியாணி தாளம்—அடதாளசாப்பு.
பல்லவி.

உன்றனுருவங் காட்டம்மா—காட்டாமற் சும்மா
ஒளித்தென்ன வினையாட்டம்மா

அநுபல்லவி.

உன்னைக் காணாமலே வன்கன்மந்தான்கூடி

உளம்வாடச் செய்யுதே உமையேநீயெனைத்தேடி உ.

சரணங்கள்.

1. தாயைப் பிரிந்தகன்று தனித்துக் கதறல்போலும்
தாயேயுனைமறந்து தமிழனுய்வனோமேலும்
மாயமுதல்விநீயே வருவதிங்கேசாலும்
வரமெல்லாம் தருகுவாய் வானமதியம்போலும்
வருகுவாய் சுகந்தருகுவாய் மனமுருகுவாய்
அருள்பெருகுவாய் நீ உன்ற.
2. தஞ்சமொருவரில்லைத் தாயேயெனக்கடுக்கும்
வஞ்சவினைகள்வீட்ட வாவுன்று துதியெடுக்கும்
நெஞ்சமதனைநாளும் அஞ்சபுலன்கெடுக்கும்
நிதமும் வறுமைநின்றே யதிகதுயர்கொடுக்கும்
நினைவிலேனுமென் கனவிலேனுமுன்
றனதுநல்லருள் இனிதுதந்துநீ உன்ற.
3. அன்னையுன்னையல்லாமல் ஆரைநினைப்பேனிங்கே
அதுதினமு நான்தேடி யலைந்தேனலைந்தேனிங்கே
பன்னாகந்தனையணிந்த பரையேமறைந்ததெங்கே
பணியுமுன்னன்பரைநீ பார்த்தருள்செய்வாயுங்கே
பாடினேன்றுயர் கூடினேன்நிதம்
தேடினேனெனை நாடிவந்துநீ உன்ற.
4. அம்மாவுனைக்கண்டா லடுக்கும் வினைகெடுமே
அலைக்கும்வறுமைபிணி நிலைக்காதழிந்திடுமே
சும்மாயிருந்தாலும் சுகம்வந்திடுத்திடுமே
துக்கவினைவழிசேர் தொந்தரவுகள்விடுமே
சூடினேனடி பாடினேன்புகழ்
ஆடுவேனிதந் தேடுவேனினி நீ உன்ற.
5. இருதலைக்கொள்ளியுள்ளே யிருக்குமெறும்புபோலே
இடுக்கணடைந்தேனாரும் இறப்புப்பிறப்பதாலே
கருதியேசன்றையோடுங் கறவைப்பசுவைப்போலும்

காணுமாவினை நாணுமேசகம்
கவுரிநாகபூஷணியுன் கண்ணினருளிஞலே
பூணுமேவரம் வேணுமேயினிநீ

உன்ற.

தென்னவன் புதல்வியாகித் திருத்தமிழ் மதுரைதன்னில்
முன்னரசியற்றிவைகு முதல்விரின் கழநினைக்கும்
நன்னயவன்பரோடு நாயினைன்றனைபுகூட்டி
இன்னருள் புரிசுவாயின் றென்முகம்பார்த்துநீயே.

இராகம்— ஆமிர்தகல்யாணி தாளம்—சாபு.

பல்லவி.

என்முகம் பார்த்தருள்வாயே—இனி
என்றுமிகுந்துதி செய்குவேன்றாயே

அநுபல்லவி.

சென்மவினைகெடுக்குஞ் செய்யநயினைவாமுந்
தேவிநாகபூஷணி தேடிநொந்தேன்நாளும்

என்.

சரணங்கள்.

1. பாவியிவனென்று பகையாதேபாரென்னை
ஆவித்துணைநீயன்றி யாரிங்கேபின்னை என்.
2. ஐந்துபுலனடக்கி யம்மாஉனைவணங்குஞ்
சுந்தையெனக்கருள்செய் தேவீமனமிணங்கி
3. அன்னையெய்ப்போதான் ஆறுமோவித்துன்பம்
என்னைநீயலையாதே யீசுவாய் நல்லின்பம் என்.
4. எத்தனைநாட்பிறந்து இறந்துமிகவலைந்தேன்
உத்தமிநீயிரங்கு உள்ளமிகக்குலைந்தேன் என்.
5. அந்தகற்கண்டேயஞ்சி யறிவுகலங்குமுன்னே
கந்தமலரடிகள் காட்டுவாயினியன்னே என்.

6. பிள்ளைகள்செய்யுங்குற்றம் பெற்றாள்பொறுப்பதன்றோ
உள்ளமிரங்குமம்மா உலகம்பழிக்குமன்றோ என்.
7. சத்திபராபரையே சகமீயுங்காரணியே
முத்தியுதவெனம்மா மோனசுகபூரணியே என்.
8. மதுரையரசுசெய்த மங்கைமீனாக்ஷியே
வரமுதவவாராமல் மறைவதென்ன சூக்ஷியே என்.

பஞ்சசத்திகளாய்நின்று பரனுடனிரண்டற்றொன்றி
எஞ்சலிலுயிர்கட்கெல்லா மின்னருள்புரியுந்தாயே
தஞ்சமொன்றின்றிவாடுந் தமியனேன்றன்னைநோக்கி
அஞ்சலென்றொருக்காற் சொல்லியருள்புரிவினைகடர்த்தே.

இராகம்—பியாகு

தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

அஞ்சலென்றே சொல்லுவாய் அம்மா
அகிலகாரணீ எனை அலையவிடாதே

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலரன செஞ்சிலம்படி கண்டுநான்பாட நிதம்
நெஞ்சினிலுறு சஞ்சலம்நீங்க நித்தமும்நாடநெறி நியம
[முங்கூட அஞ்.

சரணங்கள்.

1. மாயவுலக மயக்கமதொன்ற வருந்துதே நெஞ்சம் வளர்
காயமிதுபல நோய்களினாலே கஷ்டமடையுதே நின்கழ
[லடிதஞ்சம் அஞ்.
2. அன்னையுனதடி முன்னியனுதினம் அன்பிற்பணிகுவன்
[பின்னை
மன்னுபலவினை தன்னையழிதிரு வாழ்வருளுன்னை இனி
[மறவேனே என்னை அஞ்.

3. தத்துவாதீத உத்தமியுலக தாயுனைமறவேன் உன்றன்
சித்தமிரங்கியே நித்தமுங்கருணை செய்குவாயுறவே நான்
[திருவடிபெறவே அஞ்.

மாகவில்லினைப்போற் றேன்றிமாய்ந்திடு நெறியதான
தேகமீங்கிதனின்று சேதனன் றன்னைக்கொள்ள
வேகமாய் நமனார் வந்துமெலிவு செய்யாமலென்முன்
நாகபூஷணிநீ வந்துநயந்தருள் புரிசுவாயே.

இராகம்—பூபாளம் தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

நாகபூஷணியே நமனென்னை
நலியாம லருள்வாயே.

அநுபல்லவி.

மாகர்பரவுஞ்சீர் மன்னுங்கிருபாகரியே
மறைமுற்றுமே முறையுற்றினும்
அறிதற்கரு நெறிபெற்றுயர்

நாக.

சரணங்கள்.

1. காகங்கமுகுதினன் விருந்தாகும் காமன்
களிக்குநடன வீடாகும்
மோகமிகுமாசை முனைக்குங் காடாகும் மிகு
மும்மலமிக்க நாடாகும்
தேகமிதனைநீக்கி சேதனன்போக முன்னோக்கி
திரந்தந்திடு வரந்தந்தருள்
இரந்தும்பர்கள் கரந்தும்பணி
2. பிறதெய்வந்தனைநான் கும்பிடுவேனோ அம்மா
பெருகுமயலிற்சிக்கிக் கெடுவேனோ
நிறையும்வரம் வாங்காமல் விடுவேனோ உன்னை

நாக.

நெருங்கியிரக்கப்பயப் படுவேனே
 அறிவுக்கறிவேயுன்ற னடிவிட்டகலுவேனே
 ஆரந்தந்துதி முனந்தந்தினி
 நினைந்துன்னடி தினங்கும்பிட

நாக

3. துய்யநாக கங்கணதாரியே என்னைச்
 சூழும்பாபநாச காரணியே
 செய்யமந்ரயந்ரோச் சாரணியே இந்தச்
 செகத்தைப்படைக்குநல் லாரணியே
 நையுமடியர் சென்மம் நாளும் நிவாரணியே
 நயனுற்றிடு மியல்பெற்றிடு
 நயினைப்பதி தயவுற்றுறை

நாக.

சத்தியநெறியினின்று சற்சனசங்கமேவி
 உத்தமதருமத்தோடு முயர்தவம்நாளும்செய்தே
 நித்தியசத்திபாத நிதந்துதி புரிதியென்றிங்
 கெத்தனைவிதமாய்ப்புத்தியியம்பினேன்மறந்தாய்நெஞ்சே.

இராகம்—காம்போதி

தாளம்—சாபு.

பல்லவி.

எத்தனைவிதமாகப் புத்திசொன்னாலும் அதை
 ஏன்மறக்கிறாய் மனமே.

அநுபல்லவி.

உத்தமி நயினை வாழுஞ் சத்தியுலக மீன்ற
 பத்தினிபரைசிவை பாதத்தை வணங்கென்று எத்த.
 சரணங்கள்.

1. வறுமைத்துயர் பிணிகள் செறியுமிடமாங்காயம்
 வானிடுவில்லைப்போல் தானிலையற்ற மாயம்
 மறையாஞ் சிலம்பணிந்த இறைவியடியினேயம்
 வைத்து வணங்கென்று நித்தமுனக்குபாயம் எத்தனை.

2. எப்பொழுது முனக்கிந்த வீனவுலகநேசம்
இதமென்று நினையாதே வரும்வரும் மிகுமோசம்
ஒப்பினாகபூஷணி மேலேவிசவாசம்
உற்றுத்தியானித் துய்யென்றுனக்குபதேசம் எத்தனை.
3. ஏற்றின்மேல்வருஞான விறைவிபராபரையை
ஈசனிடதுபாக வாசப்பிரகாசுவையை
தோற்றுவித்துக் காத்துத் துடைக்குஞ் சங்கரியை
தொழுது தொழுது நாளுஞ் சுகம்பெறுவோமென்று எ.
4. தெய்வம் வேறுண்டென்று வையத்திற் கொண்டாடித்
திரியாதே தினந் தினந் தெளிவற்றுத்திண்டாடி
மெஞ்ஞான பூரணி விமலை பதத்தைப்பாடி
விரும்பிப் பூசியென்று திருந்தவுணைத்தேடி எத்தனை.
5. சத்தியந்தவறாதே சாற்றாதே சிவநிந்தை
சரியைமுதலாம் பாதம் மருவவை சிந்தை
குத்திரங்களவு காமங் கொள்ளாதே யகந்தை
குவலயமருள்புரி கவுரியைப்பணியென்று எத்தனை.

தரணியாய் நீராய்க்காலாய்த் தழலுமாய் வெளியுமாகி
இரவியாய் மதியமாகி யின்னுயிராகி நிற்பாய்
உரனிலாவேழையேன்சொல்லுன்றிருச்செவியிற்கொண்டு
திருவருள் புரிவாய்மிக்க சீருறநயினைவாழ்வே.

இராகம்—சுருட்டி

தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

திருவருள் புரிசுவாயே—நாகபூஷணி
தருணமிதுதான் தாயே.

அனுபல்லவி.

கருதரு மறைததி—கவுரி யினியென்றன்
கவலைமுழுதுந்தீர்த்துக்கடைக் கண்ணுலெனைப்பார்த்து

சரணங்கள்.

1. பாவியென்று கைவிடலாமா—பெற்றபாலன்
பார்த்தனையை விட்டுத்தான் போமா
மேவியெனை நீநோக்கி வினைப்பவந்தனைப் போக்கி
தாவிலாவருள் தேக்கித் தடுத்தான்வசமதாக்கி திரு.
  2. தாயேயுனைநிதம் பாடியே—மெய்ஞானம்நான்
சார்தரவெண்ணித் தேடினேன்
காயம்நிலையோவில்லைக் கதித்துவருதே தொல்லை
நேயம்நின்பாலில்லை நிதமுமெனக்கு மெல்ல திரு.
  3. வானவர்துதி பூரணீ—மன்பதையை
வைத்துரட்சிக்குங் காரணீ
ஈனன்யான் என்மீது ஏனம்மா பெருவாது
ஞானமார் மறையோதும் நாயகியே யிப்போது திரு.
- உம்பரணிநிதம்பரவு முயர்நயினை யுறைபரையென்
வெம்பிறவிப் பிணியிதனை விரையவழிப்பதற்குனது
செம்பதும்பத யுகளந்திருமருந்தாமெனவகத்து
நம்பியடைந்தனனடி யேனயந்தருள்செய் நன்குறவே.

இராகம்—காபி

தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

நம்பினேன் தாயே—நான்
நம்பினேன் தாயே.

அநுபல்லவி.

உம்பர்புகழ் அப்பிகையுன்
செம்பதும்பத் திருவடியை

நம்பி

சரணங்கள்.

1. மாதவம்நான் செய்தறியேன்
மந்திரங்க ளைக்குறியேன்

நீதநெறி யிற்சிறியேன்
நின்றனடி யைநெறியே

நம்பி.

2. பாடுகின்றே னுன்னைநிதம்
பாவியுய்வ தெந்தவிதம்
வாடுகின்றேன் நீசதம்
வந்தருள்வாய் பத்மபதம்

நம்பி.

3. அன்னை அன்னை யென்று நித்தம்
அஞ்சலின்றி நின்று கத்தும்
என்னைவந்து காக்குஞ் சித்தம்
இல்லைகொல்லோ வாதிசத்தி

நம்பி.

4. எத்தனையோ துன்பம் மன்னும்
இன்பமென்ப தில்லையின்னும்
சித்தமென்ன வம்மாபன்னும்
திக்கற்ற வேழை முன்னும்

நம்பி.

5. நல்லதிரு வார்நயினை
நாகமணிப் பூஷணியே
அல்லலெல்லாம் நீக்கியருள்
ஆம்பிகையே யாரணியே

நம்பி.

உன்னரிய மந்திரமாதேகியாகி

யோங்குமறைப் பொருளாகி யுயிர்தொருகி
நன்னயஞ்சேரடியரிடர் தேய்த்து முத்தி
நயந்துதவு காரணியே யென்னை மாய்கை
மின்னுநெடும் பிறவியாம் பவத்தினின்று
மீட்குதியென் றலறுதொனி செவிமடுத்து
மன்னுமரு மாநாகபூஷணியே யென்று
மலைவிலாதெனைக் காத்தருள்வாய் நீயே.

இராகம்—ஆரபி

தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

அன்னையே நாகபூஷணீ—அலைவிலாதெனைக்காத்து
அருள்புரிசுவாய் நீயே.

அநுபல்லவி.

செந்நெல்வயல் புடைசூழ் மன்னு நயினைவாமும்
துன்னுமறைகள் தானு மின்னுமறியொணாத அன்னை.

சரணங்கள்.

1. நோயும் வறுமையும் நேயங்கொண்டாடுதே
நோவுற்றலைந்தென்றன் பேய்மனமோடுதே
காயமுதுமையாற் கனதுயர் கூடுதே
கன்மா மாயைதான் வன்மாய் நாடுதே. அன்னை.
2. மரணசன்னமாம் பகையாலே வாடுகின்றேன்
வருவானே யமனென்று மனத்துயர் கூடுகின்றேன்
சரணம் சரணமென்று சாற்றிநான் பாடுகின்றேன்
தாயே பரையேசிவ சாம்பவியே நாடுகின்றேன் அன்னை.
3. தாரணிதனையீன்ற தாயேயுனை மறவேன்
சஞ்சலம் நீக்கியே யஞ்சலென்பாயுறவே.
பூரணியே யுலக காரணியே சிறியேன்
பொன்னடி நிழலெனு நன்னிலை பெறவே.

அன்னையே நாகபூஷணீ—யலைவிலாதெனைக் காத்து
அருள் புரிசுவாய் நீயே.

முற்றிற்று.

சுரு